

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 11 marca 1954 r.

Nr 11

Tri SC:

Pcz.:

ROZPORZĄDZENIA:

38 — Prezesa Rady Ministrów i Ministra Obrony Narodowej z dnia 2 marca 1954 r. w sprawie obowiązku meldunkowego osób podlegających powszechnemu obowiązkowi wojskowemu	69
39 — Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 24 lutego 1954 r. w sprawie zatwierdzenia norm państwowych ustalonych przez Polski Komitet Normalizacyjny, dotyczących hutnictwa	71
40 — Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 24 lutego 1954 r. w sprawie zatwierdzenia norm państwowych ustalonych przez Polski Komitet Normalizacyjny, dotyczących kruszywa mineralnego	72

38

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW I MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 2 marca 1954 r.

w sprawie obowiązku meldunkowego osób podlegających powszechnemu obowiązkowi wojskowemu.

Na podstawie art. 60 ustawy z dnia 4 lutego 1950 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. z 1950 r. Nr 6, poz. 46, z 1951 r. Nr 4, poz. 25 i Nr 22, poz. 172 oraz z 1953 r. Nr 27, poz. 104) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1.

Osoby podlegające obowiązkowi meldunkowemu.

§ 1. 1. Obowiązkowi meldunkowemu podlegają obywatele polscy:

- 1) mężczyźni objęci powszechnym obowiązkiem wojskowym, a mianowicie:
 - a) przedpoborowi i poborowi (również poborowi korzystający z odroczenia lub zaliczeni do ponadkontyngentu),
 - b) oficerowie, podoficerowie i szeregowcy rezerwy;
- 2) kobiety, które zostały przeznaczone do pomocniczej służby wojskowej.

2. Obowiązkowi meldunkowemu nie podlegają żołnierze (mężczyźni i kobiety) pełniący czynną służbę wojskową.

§ 2. 1. Obowiązek meldunkowy mężczyzn wymienionych w § 1 ust. 1 pkt 1 powstaje z dniem 1 stycznia tego roku kalendarzowego, w którym kończą 18 lat życia, a wygasa z dniem wydania orzeczenia o uznaniu ich za zupełnie niezdolnych do służby wojskowej albo z dniem ukończenia przez mężczyzn nie posiadających stopnia wojskowego oraz przez szeregowców i podoficerów — 50, przez oficerów — 60, a przez generałów (admiralów) — 65 lat życia.

2. Obowiązek meldunkowy kobiet przeznaczonych do pomocniczej służby wojskowej powstaje z dniem wydania orzeczenia o przeznaczeniu ich do tej służby, a wygasa z dniem wydania orzeczenia o uznaniu ich za zupełnie niezdolne do tej służby albo z dniem ukończenia 40 lat życia.

Rozdział 2.

Zakres obowiązku meldunkowego.

§ 3. 1. Obowiązek meldunkowy osób wymienionych w § 1 ust. 1 obejmuje:

- 1) obowiązek zawiadamiania właściwych organów o zmianach dotyczących:
 - a) miejsca zamieszkania polegających na wyjeździe do innej miejscowości z zamiarem stałego w niej pobytu,
 - b) wyjazdu z miejsca zamieszkania do innej miejscowości na pobyt czasowy trwający ponad dwa miesiące oraz powrotu,
 - c) adresu w obrębie tej samej miejscowości,
 - d) wyjazdu za granicę i przyjazdu z zagranicy do kraju,
 - e) stanu cywilnego, rodzinnego, wykształcenia (ukończenia średniego lub wyższego zakładu naukowego) i zawodu; osoby posiadające stopień oficerski obowiązane są ponadto zawiadamiać właściwe organy o zmianie miejsca zatrudnienia i stanowiska w pracy (stanowiska służbowego);
- 2) obowiązek zgłaszania się na wezwanie właściwych organów w sprawach dotyczących obowiązku wojskowego.

2. W sprawie zmian, wymienionych w ust. 1 pkt 1 lit. a) do d), składa się zameldowania i wymeldowania, a w sprawie zmian, wymienionych w ust. 1 pkt 1 lit. e) — zameldowania.

Rozdział 3.

Sposób wykonania obowiązku meldunkowego.

§ 4. 1. Zameldowania i wymeldowania zmian, wymienionych w § 3 ust. 1 pkt 1, przyjmują prezydya gmin-

nych (miejskich, dzielnicowych) rad narodowych (wydziały, oddziały, referaty wojskowe).

2. Zameldowania i wymeldowania zmian, wymienionych w § 3 ust. 1 pkt 1 lit. a) do d), należy dokonać w ciągu 48 godzin osobiście lub za pośrednictwem osoby prowadzącej meldunki — przy jednoczesnym przedstawieniu wojskowego dokumentu osobistego, zaświadczenia o zgłoszeniu się do rejestracji lub zaświadczenia o złożeniu takiego dokumentu.

3. Zameldowania zmian, wymienionych w § 3 ust. 1 pkt 1 lit. e), należy dokonać w ciągu 14 dni osobiście lub za pośrednictwem osoby prowadzącej meldunki albo też pisemnie (listem poleconym). Przy zameldowaniu ustnym należy okazać dokument uzasadniający zameldowanie zmiany, a przy zameldowaniu pisemnym — dołączyć odpis tego dokumentu, uwierzytelniony przez zakład pracy (naukowy) lub przez osobę prowadzącą meldunki.

§ 5. 1. Niezależnie od obowiązku dokonywania zameldowań i wymeldowań, wymienionych w § 3 ust. 1 pkt 1, oficerowie rezerwy i pomocniczej służby wojskowej oraz osoby objęte ewidencją oficerską a nie posiadające stopnia oficerskiego, obowiązane są w razie zmiany miejsca zamieszkania lub pobytu na okres ponad 2 miesiące, polegającej na wyjeździe do miejscowości położonej w zasięgu terytorialnym innej wojskowej komendy rejonowej, zgłosić się osobiście do wojskowej komendy rejonowej właściwej ze względu na nowe miejsce zamieszkania lub pobytu, celem dokonania zmiany ewidencyjnej.

2. Obowiązek, określony w ust. 1, powinien być spełniony w ciągu 48 godzin od dnia przybycia do nowej miejscowości.

§ 6. 1. Poborowi — niezależnie od spełniania obowiązku meldunkowego, o którym mowa w § 3, obowiązani są począwszy od dnia zawiadomienia o poborze do dnia zakończenia poboru zawiadamiać niezwłocznie ustnie lub pisemnie (listem poleconym) wojskową komendę rejonową o każdej zmianie miejsca zamieszkania lub pobytu na okres ponad 2 miesiące i o zmianie adresu w obrębie tej samej miejscowości (§ 3 ust. 1 pkt 1 lit. a) do c).

2. Przez zawiadomienie o poborze (ust. 1) rozumie się dzień rozplakotowania obwieszczeń o przeprowadzeniu poboru, a przez dzień zakończenia poboru — dzień stawienia się poborowego przed komisją poborową i otrzymania karty powołania lub innego wojskowego dokumentu osobistego.

§ 7. Poborowi, którzy otrzymali kartę powołania (wcielenia) do odbycia zasadniczej służby wojskowej, są obowiązani do czasu stawienia się do odbycia tej służby zawiadamiać niezwłocznie ustnie lub pisemnie (listem poleconym) wojskową komendę rejonową o zmianach, wymienionych w § 3 ust. 1 pkt 1 lit. a) do c).

§ 8. 1. Zameldowania i wymeldowania, wymienione w § 3 ust. 1 pkt 1 lit. a) do d), w § 5 ust. 1, w § 6 ust. 1 i w § 7, powinny być dokonywane przed zameldowaniami i wymeldowaniami określonymi w przepisach o ewidencji i kontroli ruchu ludności.

2. Organy ewidencji ludności dokonują zameldowań i wymeldowań określonych w przepisach o ewidencji i kontroli ruchu ludności po uprzednim stwierdzeniu, że osoby, wymienione w § 1 ust. 1, dokonały zameldowań i wymeldowań określonych w § 3 ust. 1 pkt 1 lit. a) do d), w § 5 ust. 1, w § 6 ust. 1 i w § 7.

§ 9. Prezydya gminnych (miejskich, dzielnicowych) rad narodowych (wydziały, oddziały, referaty wojskowe) obowiązane są zawiadamiać niezwłocznie właściwe ze względów ewidencyjnych wojskowe komendy rejonowe o dokonaniu przez oficerów, podoficerów, szeregowców rezerwy i pomocniczej służby wojskowej oraz przez poborowych i tych przedpoborowych, którzy zgłosili się już do drugiej rejestracji lub byli obowiązani zgłosić się do tej rejestracji, zameldowań i wymeldowań zmian, wymienionych w § 3 ust. 1 pkt 1.

Rozdział 4.

Zgłaszanie się na wezwanie właściwych organów.

§ 10. 1. Osoby, wymienione w § 1 ust. 1, obowiązane są do zgłaszania się na każde wezwanie właściwych organów w sprawach dotyczących obowiązku wojskowego.

2. Organami właściwymi do wzywania w sprawach, wymienionych w ust. 1, są prezydya gminnych (miejskich, dzielnicowych) rad narodowych (wydziały, oddziały, referaty wojskowe) oraz wojskowe komendy rejonowe.

3. Organy, wymienione w ust. 2 wzywają osoby, określone w § 1 ust. 1, za pomocą pisemnych wezwań lub w drodze obwieszczeń.

§ 11. 1. Obowiązek zgłoszenia się powinien być spełniony osobiście.

2. W razie niezgłoszenia się osoby wezwanej bez usprawiedliwiającej przyczyny prezydium gminnej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej może z własnej inicjatywy lub na wniosek wojskowej komendy rejonowej zarządzić przymusowe sprowadzenie wezwanego w trybie przepisów o postępowaniu przymusowym w administracji — niezależnie od pociągnięcia osoby wezwanej do odpowiedzialności karnej.

3. Za usprawiedliwiające przyczyny niezgłoszenia się na wezwanie właściwych organów uważa się okoliczności, które w myśl przepisów o zabezpieczeniu socjalistycznej dyscypliny pracy usprawiedliwiają nieobecność pracownika w zakładzie pracy.

4. Jeżeli wezwanie następuje nie z winy wezwanego, a odległość od miejsca zamieszkania lub pobytu wezwanego do miejsca zgłoszenia się wynosi 25 km lub więcej, wezwanemu przysługuje prawo do przejazdu na koszt Państwa pociągiem osobowym III klasy, a w razie braku połączenia kolejowego — innym najtańszym środkiem komunikacji.

§ 12. 1. Zakład pracy powinien zwolnić z pracy pracownika wezwanego w sprawach dotyczących obowiązku wojskowego na czas, jaki jest konieczny, aby pracownik mógł zgłosić się w oznaczonym terminie na wezwanie właściwego organu.

2. Pracownik wezwany przez właściwy organ do osobistego zgłoszenia się zachowuje prawo do pełnego ostatnio pobieranego uposażenia lub wynagrodzenia za czas pracy opuszczony z powodu wezwania.

3. Właściwy organ obowiązany jest potwierdzić fakt zgłoszenia się na wezwaniu lub w osobnym zaświadczeniu.

Rozdział 5.

Przepisy końcowe.

§ 13. W rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów i Ministra Obrony Narodowej z dnia 12 sierpnia 1953 r.

w sprawie odbywania zebrań kontrolnych przez oficerów rezerwy (Dz. U. Nr 39, poz. 172) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 7 otrzymuje brzmienie:

- „§ 7. 1. Na zebranie kontrolne powołuje oficerów rezerwy wojskowy komendant rejonowy za pomocą pisemnych wezwań.
2. W wezwaniu należy wpisać czas trwania zebrania kontrolnego, a w razie potrzeby wymienić dokumenty, które powołany powinien przedstawić na zebraniu kontrolnym oprócz posiadanego wojskowego dokumentu osobistego.
3. Wezwanie na zebranie kontrolne dorecza się w trybie przewidzianym dla doreczania kart powołania na ćwiczenia wojskowe co najmniej na 3 dni przed terminem.

4. Równocześnie z wezwaniem wojskowy komendant rejonowy przesyła powołanemu zlecenie na kredytowany przejazd na zasadach przewidzianych dla przejazdów oficerów rezerwy powołanych na ćwiczenia wojskowe.”;

2) w § 11 ust. 1 wyrazy „otrzymaną kartę powołania” zastępuje się wyrazami „otrzymane pisemne wezwanie”;

3) w § 15 ust. 1 wyrazy „w karcie powołania” zastępuje się wyrazami „w pisemnym wezwaniu”.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Cyrankiewicz
Minister Obrony Narodowej: K. Rokossowski
Marszałek Polski

39

ROZPORZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 24 lutego 1954 r.

w sprawie zatwierdzenia norm państwowych ustalonych przez Polski Komitet Normalizacyjny, dotyczących hutnictwa.

Na podstawie art. 13 ust. 2 dekretu z dnia 4 marca 1953 r. o normach i o Polskim Komitecie Normalizacyjnym (Dz. U. Nr 15, poz. 6f) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zatwierdza się jako normy państwowe (PN) obowiązujące na całym obszarze Państwa, z wyjątkiem określonym w ust. 2, następujące normy ustalone przez Polski Komitet Normalizacyjny:

Lp.	Nr normy	Tytuł normy	Data ustalenia normy
1	H-04000	Analiza chemiczna rud, topników i żużli. Wytyczne pobierania próbek i przygotowanie średnich próbek laboratoryjnych.	31 grudnia 1952 r.
2	53/H-04012	Analiza chemiczna surówki, żeliwa i stali. Oznaczanie manganu.	7 czerwca 1953 r.
3	H-04018	Analiza chemiczna surówki, żeliwa i stali. Oznaczanie niklu.	24 października 1952 r.
4	H-04131	Analiza chemiczna topników. Boksyt.	21 października 1952 r.
5	H-04411	Próba spęczania na zimno.	5 listopada 1952 r.
6	53/H-04727	Analiza chemiczna miedzi manganowej.	7 czerwca 1953 r.
7	53/H-04802	Analiza chemiczna stopów ołowiu z antymonem (ołów twardy).	29 kwietnia 1953 r.
8	53/H-04804	Analiza chemiczna stopów cynkowych typu ZNAL.	7 kwietnia 1953 r.
9	H-23510	Miedź fosforowa.	21 lipca 1952 r.
10	H-23520	Miedź krzemowa.	16 lipca 1952 r.
11	H-23530	Miedź manganowa.	16 lipca 1952 r.
12	53/H-84038	Stal na magnesy trwale. Klasyfikacja.	20 lipca 1953 r.
13	H-87025	Mosiądz. Klasyfikacja.	29 października 1952 r.
14	H-92122	Blacha biała (ocynowana).	7 listopada 1952 r.
15	53/H-93025	Stal stopowa walcowana. Kęsiska wyżarzone.	19 czerwca 1953 r.
16	H-97000	Śrut myśliwski.	31 lipca 1952 r.